

Posudek na dizertační práci

MUDr. Aleše Hejčla

Experimentální přemostění míšního poranění pomocí hydrogelů

školitelkou dr. Hejčla je prof. MUDr. Eva Syková, DrSc.

MUDr. Aleš Hejčl předkládá práci na 110 stranách včetně použité literatury a své publikované literatury. Dále je práce doplněná jeho publikacemi, které byly uveřejněny v impaktovaných časopisech. To umožňuje recenzentovi se podrobně seznámit s detaily prací dr. Hejčla.

Byl jsem oponentem na ústavní obhajobě práce dr. Hejčla, takže jsem mnohé své kritické připomínky sdělil při této obhajobě a autor je respektovat a použil v definitivní úpravě své práce. Týká se to zejména některých jazykových úprav, přesunutí některých kapitol, číslování literatury apod, stejně tak se to týká i překlepů. Vnitřní oponenturu, která proběhla na Ústavě experimentální medicíny AV ČR, v.v.i. považuji za velmi užitečnou a mohu konstatovat, že práci posunula výrazně správným směrem, zejména v oblastech formálního zpracování a jazykové úpravy.

Hlavním úkolem dr. Hejčla bylo provést experimentální studii při poraněních míchy a jejich možnou reparaci hydrogely. Autor se ve svém úvodu zabývá patofyziologií poranění míchy velmi podrobně. Přináší sice známé poznatky, které jsou ale dobře uspořádány. V další části úvodu se zabývá popisem hydrogelu a jeho možnými reakcemi a jeho zavzetím do experimentální práce. Zvláštní kapitolu tvoří kmenové buňky a další buňky, které mohou mít vliv na hojení míšního poranění, jako jsou Schwanovy buňky, olfaktorická glie, aktivované makrofágy a další. Zabývá se i současnou klinickou léčbou.

V další kapitole se zabývá cíly práce, metodami a výsledky. Při interní oponentuře jsem autorovi vytknul, že má jenom cíle, ale nemá hypotézy. Tuto výtku autor upravil a napsal k cílům i hypotézy. Měl by to ale použít i v názvu této podkapitoly (str. 39).

Metody jsou dobře zpracované a jsou to metody, které jsou klasicky používány v laboratoři prof. MUDr. Evy Sykové, DrSc. Jsou na vysoké úrovni a je vynikající, že autor všechny zvládl.

Výsledky jsou výborně uspořádány a dokumentovány. K pochopení výsledků významně přispívají i připojené impaktované práce autora a jeho spolupracovníků.

Diskuse je dobře uspořádaná a stratifikována.

Literatura je rozsáhlá a vyčerpává všechna témata, kterými se autor zabývá. Oceňuji, že je očíslována.

Dotaz. Jakou maximální dobu vydržel implantovaný hydrogel v přerušené tkáni?

Jak již jsem uvedl, autor plně respektoval jazykové připomínky, kterých jsem měl hodně a které již jsou v definitivním textu opraveny.

Souhrn je zpracován velice dobře a přehledně zdůrazňuje hlavní přínosy práce autora.

Závěr:

Je důležité, že autor provedl nejen komplexní, ale i parciální léze a srovnal je. Jeho dokumentace je příkladná a výborná.

Práce splňuje všechny podmínky, aby mohla být přijata jako dizertační práce. Proto doporučuji práci k oponentuře a po jejím úspěšném absolvování udělení titulu PhD. za jménem podle § 47 zákona o Vysokých školách č. 111/1998 Sb.

Prof. MUDr. Richard Rokyta, DrSc.